

N:o 21.

Ank. till Riksd. kansli den 18 april 1893, kl. 3 e. m.

*Betänkande, i anledning af väckt motion om nedsättning i portot
å lokalbrefkort.*

I en inom Andra Kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, n:o 188, har herr *Edvard Thermanius* förnyat sin vid sistlidet års lagtima riksdag gjorda framställning, att portoafgiften för lokalbrefkort måtte nedsättas, för lokalbrefkort, enkelt, till 3 öre och för lokalbrefkort, åtföljdt af blankett till svar, 6 öre.

Jemlikt allmänna poststadgan den 9 juli 1892 § 5 mom. 2 utgår för närvarande portot för brefkort vid *lokalbefordran* med *enahanda* belopp som vid befordran af sådana försändelser *inrikes orter emellan*, eller för enkelt brefkort med 5 öre samt för brefkort med betaldt svar med 10 öre. För *lokalbref* är deremot minimiafgiften bestämd till *hälften*, eller 5 öre, af minimiportot för bref, som försändas *inrikes orter emellan*, hvilket senare porto, som bekant, utgör 10 öre.

Till stöd för sin motion framhåller motionären oegentligheten deri, att den grundsats, som gjorts gällande med afseende å portosatserna för vanliga bref, att nemligen *lokalpostbefordran* bör draga lägre porto än postbefordringen *från ort till annan*, icke funnit motsvarande användning beträffande brefkorten. Exemplet från våra grannländer, Norge och Danmark, der lokalbrefkorten droge de till införande hos oss nu föreslagna portosatser, manade till efterföljd. Erfarenheten i Norge, der nedsättning till dessa portosatser vidtagits år 1888, ådagalade, att användningen af sådana försändelser efter denna åtgärd stigit i ojem-

förligt större grad än förut, i det att densamma under åren 1888—1891 nära nog tredubblats. Antagligt vore, att ett liknande resultat skulle ernås i Sverige. Portonedsättningen skulle då, i stället för att, såsom man befarat, åstadkomma en minskning i postverkets inkomster, i följd af ökningen i antalet af ifrågavarande slag af försändelser, visa sig vara för postverket fördelaktigt. Generalpoststyrelsen hade ock i ett den 1 mars 1889 afgifvet utlåtande angående den verkan, då föreslagen portonedsättning för lokala korsbandsförsändelser kunde antagas komma att utöfva, uttalat den mening, att »minskningen i inkomster komme att mer än motvägas af den ökning i antalet af dylika försändelser, som genom nedsättningen i afgift komme att framkallas.» Detta resonnement skulle utan tvifvel ega giltighet äfven beträffande den nu föreslagna nedsättningen i portot å lokalbrefkort.

Olämpligt vore vidare, enligt motionärens åsigt, att lokalbrefkortet, såsom nu vore förhållandet, vore åsatt en lika hög portosats som lokal-kortbrefvet, ehuru det senare vore dubbelt så stort som brefkortet samt perforerad och gummeradt. Följden blefve lätteligen, att lokalbrefkortet komme att alls icke röna någon användning.

I anledning af ifrågavarande motion har utskottet låtit infordra generalpoststyrelsens yttrande i ämnet.

Generalpoststyrelsens utlåtande har följande lydelse:

»Till herr ordföranden i Riksdagens bevillningsutskott.

Sedan bevillningsutskottet genom eder framställt begäran om befallning till kongl. generalpoststyrelsen att afgifva utlåtande med anledning af en vid innevarande års riksmöte af herr E. Thermoenius inom Riksdagens Andra Kammare väckt och till bevillningsutskottets behandling hänvisad motion om nedsättning i portot för lokalbrefkort,

samt Kongl. Maj:t genom nådigt bref den 3 nästlidne mars anbefalt generalpoststyrelsen att till utskottet afgifva de upplysningar, hvartill generalpoststyrelsen funne nämnda motion föranleda,

får generalpoststyrelsen härmedelst i förevarande ärende meddela följande.

Att det af motionären framställda förslaget, *från teoretisk synpunkt sedt*, har fog för sig, allra helst då numera ej blott lokalbref utan äfven lokala korsbandsförsändelser draga ett mindre porto än de vanliga,

från en till annan inrikes ort befordrade brefven och korsbandsförsändelserna, lärer icke kunna bestridas.

Motionären åberopar äfven i sin motion och till stöd för densamma ett uttalande af generalpoststyrelsen, uti underdånigt utlåtande den 1 mars 1889, angående verkan af då föreslagen portonedsättning för lokala korsbandsförsändelser — att nemligen den beräknade minskningen i inkomst skulle komma att mer än motvägas af den ökning i antalet af dylika försändelser, som genom nedsättningen i afgift komme att framkallas.

Det antagande, generalpoststyrelsen sålunda i sitt underdåniga utlåtande den 1 mars 1889 uttalade, har ock, efter det år 1891 portonedsättning för lokala korsbandsförsändelser kommit till stånd, visat sig grundadt.

Då generalpoststyrelsen, efter mottagandet af Kongl. Maj:ts befallning att till bevillningsutskottet afgifva upplysningar i anledning af herr Thermæni motion, ansåg önskligt att genom en statistisk räkning erhålla bestämdare kännedom rörande omfattningen af brefkorts användning i den lokala korrespondensen, men det skolat förorsaka för stor tidsutdrägt att anställa en dylik räkning vid samtliga postkontor i riket, lät styrelsen anordna en räkningsperiod af sju dagar vid Stockholms postkontor, der ju i allt fall den vida största rörelsen uti ifrågasvarande hänseende förekommer.

Vid denna räkning, som skedde den 16—22 nästlidne mars, beräknades äfven antalet lokala korsbandsförsändelser och, af förekomsten anledning, äfven *lokalkortbref*.

Den uppgift rörande räkningens resultat, som postdirektören i Stockholm till generalpoststyrelsen afgifvit och hvaraf bestyrkt afskrift härhos bifogas, har sedermera, jemte uppgifter för perioderna 10—16 februari 1889 och 16—22 februari 1891, lagts till grund för en härjemte ock bifogad, å generalpoststyrelsens statistiska kontor uppgjord approximativ årskalkyl rörande antalet och portoinkomsten för åren 1889, 1891 och 1893 af vid Stockholms postkontor behandlade lokal-försändelser af vissa slag.

Denna kalkyl gifver vid handen, i huru hög grad antalet af lokalbefordrade »andra trycksaker än tidningar och tidskrifter» vuxit efter det portonedsättningen egt rum. Äfven antalet af de såsom korsband befordrade tidningar och tidskrifter har i betydande mån förökats.

Oaktadt detta gynsamma resultat beträffande lokala korsbands-

försändelser, anser sig generalpoststyrelsen ändock ej böra tillstyrka herr Thermæni motion om nedsättning af portot för lokalbrefkort.

Då generalpoststyrelsen i sitt ofvanberörda underdåniga utlåtande den 1 mars 1889 hemställde om portonedsättning för lokala korsbandsförsändelser, erinrade styrelsen, hurusom bland dessa försändelser det egentligen endast var andra trycksaker än tidningar och tidskrifter, som förekommo i något större antal; att dessa trycksaksförsändelser, bestående af annonskort, cirkulär, prospekt, kataloger, priskuranter m. m. dylikt, drogo en afgift af minst 4 öre samt i de säkerligen många fall, då vigten uppgick till mer än 50 gram, 8 öre eller mer i förhållande till vigten; att då, efter hvad känt var, ofta hände, att en och samma person hade att på en gång afsända ett eller flera hundratal dylika försändelser, portoafgiften — om ock liten för hvarje särskild försändelse — dock icke var utan betydelse i sin helhet; samt att det ej heller lede något tvifvel, att för befordran af dylika trycksaker postverket icke på långt när anlidades så mycket som skulle vara förhållandet, om afgiften var lägre.

Den föreslagna portonedsättningen för andra slag af lokala korsbandsförsändelser än de nyssnämnda trycksakerna hade hufvudsakligen sin grund uti önskvärdheten deraf, att för samma hufvudslag af postförsändelser taxebestämmelserna äro uppställda så systematiskt som möjligt, till lättnad såväl för allmänheten som för postfunktionärerna.

Hvad nu emellertid angår frågan om portonedsättning, i lokal korrespondens, för de öppna meddelanden som anbringas å brefkort, är enligt generalpoststyrelsens åsigt denna fråga — allra helst efter den oerhörda utveckling telefonväsendet numera ernått — icke på långt när af den betydelse för allmänheten som frågan om portonedsättning för lokala korsbandsförsändelser var.

Den ofvanberörda approximativa kalkylen torde också nogsam bestyrka denna styrelsens åsigt.

Och äfven länder med så utveckladt postväsende som Tyskland, Frankrike och Belgien hafva ej något reduceradt porto för lokalbefordrade brefkort.

Då i herr Thermæni motion, bland annat, åberopas det förhållande, att i Norge blifvit infördt ett lägre porto för lokalbrefkort än för brefkort, som utvexlas mellan inrikes orter i allmänhet, torde det ej finnas opåkalladt att här fästa uppmärksamheten å den förmån, som i Sverige finnes allmänheten beredd, men som deremot ej förekommer i Norge, att nemligen kunna begagna sig af kortbref, äfven i lokal korrespondens.

Ett kortbref erhålles till pris, motsvarande allenast den å desamma tryckta frankostämpelns valör. Inköpas på en gång minst 100 kortbref, tillgodokommer köparen rabatt af en procent utaf inköpssumman.

Under den statistiska räkningsperioden 16—22 nästlidne mars behandlades ock vid Stockholms postkontor 3,678 stycken lokalkortbref, men endast 1,754 enkla brefkort och 34 brefkort med betaldt svar i lokal korrespondens.

Med den mängd af göromål, ofta af mycket brådskande beskaffenhet, och det uppbördsansvar, som åligga vederbörande postförvaltare och andra postfunktionärer, torde ej heller böra utan all uppmärksamhet lemnas den synpunkten att, genom antagande af herr Thormænni förslag, skulle till de olika slag af frankotecken — vanliga och tjänstefrimärken, frankokuvert, kortbref och brefkort af särskilda valörer — som vederbörande postanstalter för närvarande hafva att till förvaring och redovisning mottaga, komma ytterligare två slag, enkla lokalbrefkort och dylika brefkort med betaldt svar; och detta utan att, enligt generalpoststyrelsens åsigt, något afsevärdt behof deraf för allmänheten förekommer.

Slutligen torde ock, derest utskottet skulle vilja anställa en jämförelse af det finansiella resultatet för postverket af portonedsättningen för lokala korsbandsförsändelser och af en portonedsättning för lokalbrefkort, böra uppmärksammas, att, under det — oberäknadt kostnader för första uppsättning af stämplor och plåtar och dylikt, äfvensom för kontroller — tillverkningskostnaden för nuvarande vanliga frimärken af 2 öres valör och af andra valörer med dubbeltryck utgör 52,5 öre per 1,000 stycken, uppgår deremot tillverkningskostnaden för 1,000 stycken vanliga brefkort till 6 kronor för de enkla och till 12 kronor för brefkorten med betaldt svar.

Alla utgifter inberäknade, torde kostnaden för ett vanligt brefkort utan betaldt svar med säkerhet kunna beräknas uppgå för postverket till nära ett öre.

Och brefkortet tillhandahålles korrespondent till pris motsvarande allenast frankostämpelns valör; och tillgodokommer köpare en procents rabatt vid inköp på en gång af minst 100 stycken.

Varda nu emellertid införda nya brefkort för lokal korrespondens, måste — efterfrågan af desamma må vid de allra flesta postanstalter varda ytterst ringa eller alls ingen — generalpoststyrelsen dock gå i författning om tillverkning af så stora quantiteter af desamma, att hvarje fast postanstalt i riket, äfven den minsta, må kunna förses med

ett antal deraf, ty jemväl poststationerna måste, för händelse af efterfrågan, alltid vara försedda med förråd af alla olika slag af postverkets frankotecken.

Stockholm den 7 april 1893.

E. von Krusenstjerna.

e. f.

C. A. Hasselrot.“

De i generalpoststyrelsens nu återgifna utlåtande omförmälda, på styrelsens föranstaltande upprättade räkningar hafva den lydelse, som de vid detta betänkande fogade bil. A och B utvisa.

Då den föreslagna portonedläggningen, särskildt med hänsyn till det ytterligt låga porto, hvarmed lokalkortbrevet redan nu är belagdt, äfvensom till den storartade utveckling, telefonväsendet numera hos oss uppnått, icke synes vara påbjuden af något mer afsevärdt behof inom samhället, ett förhållande, som bestyrkes af de af generalpoststyrelsen lemnade uppgifterna, samt en förändring sådan som den föreslagna, enligt hvad samma uppgifter gifva vid handen, tör hända skulle komma att utöfva en menlig inverkan å postverkets finansiella ställning, anser utskottet sig icke böra tillstyrka bifall till ifrågavarande motion.

Utskottet hemställer fördenskull,

att herr Thermæni ifrågavarande motion icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 18 april 1893.

På utskottets vägnar:

F. BARNEKOW.

Approximativ kalkyl

rörande

antalet och portoinkomsten af vid Stockholms postkontor nedannämnda år behandlade lokalförsändelser af vissa slag, uppgjord på grund af räkning, verkställd under en period af sju dagar hvar och ett af dessa år.

År.	Kortbref.		Brefkort.				Korsbandsförsändelser.												
			Enkla.		Med förut betaldt svar.		Tidningar och tidskrifter.		Andra trycksaker.			Affärs-handlingar.		Varuprof.					
	Stycke-tal.	Porto-inkomst.	Stycke-tal.	Porto-inkomst.	Stycke-tal.	Porto-inkomst.	Stycke-tal.	Porto-inkomst.	Stycke-tal.	Antal porto-satser.	Porto-inkomst.	Stycke-tal.	Porto-inkomst.	Stycke-tal.	Porto-inkomst.				
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.			Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.			
1889	—	— ¹⁾	—	—	114,816	5,740 80	676	67 60	46,800	1,872 —	146,536	—	— ²⁾	—	—	1,248	124 80	2,080	166 40
								(å 4 öre)								(å 10 ö.)		(å 8 ö.)	
1891	—	— ²⁾	—	—	— ²⁾	—	— ²⁾	—	42,848	1,713 92	196,560	214,760	8,590 40	2,496	249 60	— ³⁾	—	—	—
								(å 4 öre)				(å 4 öre)				(å 10 ö.)			
1893	191,256	9,562 80	91,208	4,560 40	1,768	176 80	91,884	1,837 68	667,004	685,412	13,708 24	1,768	88 40	1,716	68 64				
								(å 2 öre)				(å 2 öre)				(å 5 ö.)		(å 4 ö.)	

¹⁾ Lokalkortbref hade vid tiden för räkningen ej införts.

²⁾ Utgjorde ej föremål för räkning.

³⁾ Förekommo ej under räkningsperioden.

U p p g i f t

rörande

de lokalkortbref, lokalbrefkort och lokalkorsbandsförsändelser, som vid Stockholms postkontor behandlats under tiden från och med den 16 till och med den 22 mars 1893.

1893 Mars den	Lokal- kortbref.	Lokalbrefkort.		Tidningar och tidskrifter.	Andra trycksaker.		Affärs- handlingar.	Varuprof.
		Enkla.	Med bet. svar.		Stycketal af korsbandsförs.	Antal portosatser.		
	Stycketal.	Stycketal.	Stycketal af korsbandsförs.	Stycketal af korsbandsförs.				
16	569	199	2	185	2,085	2,121	6	11
17	550	298	4	260	2,510	2,560	10	5
18	537	254	—	140	1,401	1,471	3	11
19	239	125	1	581	230	230	—	—
20	653	272	12	198	893	911	6	2
21	499	380	3	140	4,126	4,200	2	3
22	631	226	12	263	1,582	1,688	7	1
Summa	3,678	1,754	34	1,767	12,827	13,181	34	33

Reservation

af herr *Thermænius*, med hvilken herr *J. H. G. Fredholm* instämt:

»Gällande enkla portosatserna äro för närvarande bestämda till följande belopp:

För försändelser mellan tvänne inrikes postanstalter eller till orter inom Norge och Danmark:

Vanligt bref.....	10 öre,
Kortbref	10 öre,
Brefkort.....	5 öre,
Korsbandsförsändelse	4 öre.

För lokalförsändelser, d. v. s. sådana, som behandlas å postanstalt utan att fortskaffas med post eller landtbrefbärare:

Vanligt bref	5 öre,
Kortbref	5 öre,
Brefkort	5 öre,
Korsbandsförsändelse	2 öre.

Vid jemförelse mellan dessa båda uppställningar faller genast i ögonen, att portoafgiften för *lokala* försändelser är satt till *hälften* af afgiften för befordran af försändelser inrikes orter emellan *utom i ett fall*, nemligen för *brefkort*.

Man kan med andra ord uttrycka detta så: *Svenska postverket har lokalporto för alla slags försändelser utom för brefkort, eller: lokalbrefkort finnas ej i Sverige.*

Det är visserligen ingen förmenadt att genom postverkets försorg få ett brefkort befordradt från en stadsdel till en annan eller från en ort till en annan inom landsbygd, som hör till samma postanstalts område, men då kostar detta lika mycket, som om man sänder ett brefkort från Ystad till Haparanda eller från Ystad till Nordkap eller från Haparanda till Danmarks yttersta udde, Skagen.

Att en sådan undantagsbestämmelse för portosatsen å lokalbrefkort är uppenbart orimlig, bör kunna inses af en och hvar. Generalpoststyrelsen har också i sin skrifvelse till bevillningsutskottet medgifvit, att det *från teoretisk synpunkt sedt är befogadt föreslå nedsättning i portot för lokalbrefkort.*

Generalpoststyrelsen medgifver vidare, att det af mig såsom skäl för ifrågavarande portonedsättning åberopade uttalandet af styrelsen af den 1 mars 1889 — nemligen att den beräknade minskningen i inkomst skulle komma att *mer än motvägas af den ökning i antalet af dylika försändelser, som genom nedsättningen i afgift komme att framkallas* — genom verkningen af lokalkorsbandsportots nedsättning visat sig vara grundadt. Detta bestyrkes till yttermera visso af en från generalpoststyrelsen till utskottet lemnad ungefärlig beräkning som visar, att efter portonedsättningen försändelsernas antal *mer än tredubblats* och att postverkets inkomster under innevarande år derigenom komma att ökas med mer än 5,000 kronor.

Generalpoststyrelsen anför såsom skäl för sitt afstyrkande af bifall till motionen, att nedsättning af lokalbrefkortportot icke är af så stor betydelse för allmänheten, som det var att få nedsättning i lokalportot för trycksaker.

Gentemot denna förmodan kan dock åberopas erfarenheten från Norge, der tre-öres-portot för lokalbrefkort infördes redan 1888. Verkan deraf var den, att antalet af sådana försändelser under fyra år vuxit från 89,000 till 250,000, under det att samtidigt antalet af vanliga lokalbref, utan att röna något intrång af det nedsatta brefkortportot, stigit som förut. Detta förhållande framgår af följande tabell öfver i Norge befordrade lokalförsändelser:

År.	Bref.	Brefkort.
1887	1,024,000	89,000
1888	1,078,000	109,000
1889	1,300,000	174,000
1890	1,593,000	208,000
1891	1,715,000	250,000

Enligt bevillningsutskottets förliedet är lemnade uppgift var lokalbrefkortomsättningen i Sverige före sista portoreformen i rundt tal 163,000 stycken. Då man på grund af erfarenheten såväl i Norge rörande brefkort som här i Sverige beträffande portonedsättningen för korsband är berättigad antaga, att portonedsättning för lokalbrefkort inom kort skulle tredubbla användningen af detta korrespondensmedel, komme således årliga antalet utgående lokalkort att blifva ungefär 500,000. Postverkets inkomster för dessa brefkort skulle alltså genom den af mig föreslagna portoreduktionen komma att växa från 8,150 till 15,000 kronor årligen.

Att resultatet af denna sannolikhetsberäkning icke är för högt, är tydligt deraf, att omsättningen af lokalbrefkort i Norge år 1891 var 250,000 stycken och att folkmängden i det ena landet förhåller sig till det andras som 3 till 5.

Det må alltså på dessa grunder kunna få anses alldeles gifvet, att lokalbrefkortportots nedsättning är af lika stor betydelse både för allmänheten och för postverket, som nedsättningen af portot för lokala korsband var.

Generalpoststyrelsen omnämner i sin skrifvelse, att äfven länder med så utveckladt postväsende som Tyskland, Frankrike och Belgien icke hafva något reduceradt porto för lokalbefordrade brefkort.

Denna omständighet, bedömd inför resultatet af portoreduktionen i Norge, kan egentligen icke bevisa något annat än det, att man i de nämnda länderna uraktlåtit eller förbisett en reform, hvilken, der den blifvit införd, visat sig gagna både allmänheten och postverket.

I Danmark har man äfven infört tre-öres porto för lokala brefkort. Uppgifter om nedsättningens verkningar derstädes har jag icke förskaffat mig. Jag ansåg uppgifterna från Norge vara talande nog, helst våra egna erfarenheter ständigt gått i samma rigtning.

Om reformens införande i Danmark yttrade bevillningsutskottet förliedet år, att den var »en nödvändighet för så vidt (lokal-)brefkort der skulle finna någon användning.» — »Det är af nöden», sade utskottet, »att hafva lägre porto för brefkort än för bref; annars användas icke brefkorten.» — Ja visst! Men på sådana grunder afslås ett förslag om portots nedsättning!

Hvad poststyrelsen anför om priset för lokalkortbref, eller att desamma erhållas för portostämpelns valör, 5 öre, utgör i ingen måtto något skäl för att det hälften så stora, ogummerade och operforerade lokalbrefkortet skall kosta precis lika mycket. Är brefkortet både ur materiel- och korrespondenssynpunkt mindre värdt än kortbrevet, så bör det förra också kosta mindre än det senare.

Poststyrelsen meddelar slutligen en jemförelse mellan tillverkningskostnaden för brefkort och vanliga frimärken af två öres valör. Deraf framgår, att ett vanligt brefkort kostar postverket sex tiondels (0,6) öre. I denna kostnad ligger då också kostnaden för valörstämpeln.

Enligt mitt förslag skulle enkla lokalbrefkortet kosta 3 öre. Från drages befördringsavgiften, som naturligtvis vid denna beräkning bör antagas lika som för lokala trycksaker till 2 öre, så erhåller postverket för brefkortet sjelft 1 öre. Postverkets bruttovinst på tillverkning af lokalbrefkort blir således 40 procent, hvartill vid jemförelse med kostnaden för lokalfrimärken kommer tillverkningspriset för dessa, som uppgifvits till 52,5 öre per 1,000 stycken. Postverket skulle därför erhålla *fulla 45 procents bruttovinst* på tillverkning af tre-öres brefkort, en vinst, som väl må kunna anses fullt tillräcklig. — När 5-öres brefkort användas såsom lokalbrefkort, förtjenar postverket på dem icke mindre än *245 procent*, en vinst, som tydligtvis är alldeles orimlig.

Då bevillningsutskottet år 1891, i strid mot såväl generalpoststyrelsen som Kongl. Maj:t, på hemställan af enskild motionär beslöt föreslå Riksdagen ändring i bestämmelserna rörande postprenumeration å veckotidningar, räknade utskottet ut, att detta skulle ensamt i Stockholm ådraga postverket en ökad årlig utgift af 9,000 kronor, utom hyra m. m. — Denna rätt stora omkostnad försvarade utskottet dermed, »att postverkets egentligaste betydelse *icke* är att inbringa staten inkomster, utan att på bästa sätt betjena allmänheten.» Utskottet ansåg det också »vara statens *pligt*, när den tillägger sig postmonopol, att jemväl *öfvertaga* den mindre lönande verksamhet, som den förbjudit andra idka och hvarigenom dessa uppfylde ett allmänhetens berättigade kraf.»

Men dessa goda grundsatser hafva nu, två år efter sedan de uttalades, råkat helt och hållet i glömska. Och dock förutsätter det tillmötesgående mot allmänhetens berättigade kraf, som jag tillåtit mig göra i fråga om reduktion af portot för lokalbrefkort, icke någon som

helst uppoffring från postverkets sida. Det förutsätter endast, att postverket skall åtnöjas med 45 procents tillverkningsvinst å blanketterna, och ställer dessutom i utsigt en ganska betydlig tillökning i vinst genom stegrad omsättning.

Generalpoststyrelsens antydning om det ökade besvär med förvaring och redovisning af 2, säger två, nya slag af brefkort, som skulle blifva en följd af bifall till motionen, torde vara lika öfverflödigt bemöta som det tillkännagifvandet från styrelsen, att i så fall de nya brefkorten också måste tillverkas och utsändas.

Är det således *teoretiskt riktigt*, att lokalbrefkort med lägre portosats än vanliga brefkort böra finnas;

är det vidare *af erfarenheten styrkt*, att *allmänheten har fördel* af en sådan anordning;

är det äfven ådagalagdt, att postverket icke allenast icke kommer att lida någon förlust, utan i stället vinna på den föreslagna förändringen; så tillåter jag mig på grund deraf hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att portoafgifterna för lokalbrefkort skola utgå med följande belopp, nemligen:

för lokalbrefkort, enkelt	3 öre
” ” åtföljdt af blankett till svar 6 ” .»	